Изузетни југословенски гимнастичар пореклом из Словеније Миро Церар је 1964.године освојио злато на Олимпијади, у дисциплини вежба на коњу. Након 50 година, његов син, такође Миро Церар је поново на коњу: оформивши своју партију свега 6 недеља до парламентарних избора, стручњак за уставно право је однео политичку победу над осталим кандидатима и постао је премијер.

Опозиција мрмља да је, наводно, у тако слабим демократијама, и победа потпуног почетника могућа као резултат „политичког инжењеринга". Ипак, независне анкете показују да је 77% грађана верује пре свега Церару.

Рекло би се да је дошло до одређеног умора од политичара, који својим професионалним вештинама могу да додају и познавање области као што је корупција. Своју улогу је одиграла и економска криза, која је замало послала бившу југословенску република у ред оних који ишчекују из ЕУ пакет мера за опоравак. Сада је пред новим примијером читав низ нових-старих изазова: смањење незапослености, реформа државног апарта и социјално- медицинског и финансијског сектора. Неће бити лако са овим изазовима, сматра виши научни сарадник Института славистике РАН Надежда Пиљко:

Ситуација у Словенији је одраз оних процеса који се дешавају у ЕУ. Миро Церар има намеру да измени политичку климу у држави, а окретање леђа и удаљавање од коалиције са Словеначком демократском партијом- је потврда тога. Нови премијер сматра да је срж словеначке кризе девалвација вредности који су раније биле својствене Словенцима. Он је себи поставио задатак да створи друштво где ће човек човеку бити човек. Али, економија ове државе, понављам, увучена је у општеевропске процесе. Криза у Словенији- то је криза у Европи и национални лидер не може да утиче на то.

Приметимо да, је већ као члан ЕУ, Словнија увек максимално рационално приступала односима са Русијом- на пример била је присталица идеје да се укину визе. Санкције ЕУ у односу на Москву, Љубљана је дочекала без претераног ентузијазма. Још су у мају из Министарства иностраних послова Словеније саопштили да ће санкције врло негативно утицати на економију државе. Сада су се јадранска одмаралишта невелике балканске државе суочила са смањењем броја руских туриста, што је изазвано заоштравњем односа Русије и ЕУ. У садашњим условима, сматра Надежда Пиљко, неопходно је наћи најпре оно што Љубљани може пре свега донети еконосмку корист:

На пример „Јужни ток“- то је више од једне милијарде евра инвестиција у економију Словеније. Неке државе ЕУ иступају против допунских санкција у односу на Русију и то је доказ да трезвени приступ побеђује. Надам се да ће нова словеначка влада неће бити изузетак и да ће доносити одлуке које ће ићи у корист саме државе, чији је банкарски систем оптерећен кредитима у висини до 20% од укупног БНД. Продубљивање сарадње са Русијом, одиграло би у корист изласка државе из економске кризе.

(Глас Русије)